

BUNUL ECONOM

REVISTĂ PENTRU PROGRES ECONOMIC, SOCIAL ȘI CULTURAL

ABONAMENTUL:

Pe an cor. 5; pe jumătate an cor. 250.
Pentru România 15 lei pe an.

INSERTIUNILE:

să socotesc după tarifă, cu prețurile
cele mai moderate.

Abonamentele și inserțiunile să plătesc totdeauna înainte.

Cătră abonenți!

Aflându-ne deja în a doua jumătate a anului, rugăm p. st. abonenți a grăbi cu reînnoirea abonamentelor. Totodată rugăm p. st. restanțieri, să binevoiască a ne trimite prețul abonamentului, cu care restează, pentru ca să putem și noi expeda foaia la timp, căci cu multe greutate e încopciată tipărirea și expedarea foi.

Prețul abonamentului e abia numai 5 cor. pe an; pe jum. an 2.50.

Rugăm deci on. public român a ne sprijini și a lăți foaia «Bunul Econom» în cercuri cât mai largi.

Cu stimă:

Administrațiunea
„Bunului Econom“.

Intrunirea agricolă din Cărpeneș.

— Raport special. —

Duminecă, 5 Iulie n. a. c. membrii exmiși de comitetul central al «Reuniunii române de agricultură din comit. Sibiu», domnii R. Simu, A. Cosciuc și N. Iosif în

frunte cu neobositul secretar V. *Tordășianu*, conduși de dorul pentru luminarea și înaintarea țaranului român, cu adevărată iubire frățescă au alergat în mijlocul fraților din comuna *Cărpiniș*, unde cu inimi calde și brațe deschise au fost primiți.

Dela Mercurea spre meazăzi în depărtare de 14 ckm. tocmai la poalele munților într'o formă de căldare se află situată comuna *Cărpiniș* cu peste 1000 locuitori români.

Imprejmuită fiind comuna de o parte de puternica comună săsească *Gârbova*, iar de altă parte de comuna săsească *Reciu*, hotarul îi este cu mult prea mic pentru numărul locuitorilor ei.

Intre astfel de împrejurări siliți sunt a lucra în hotarile comunelor vecine și în mare parte a-și cumpăra pe bani bucatele de lipsă.

Portul bărbătesc e și astăzi în toată curățenia și vechimea de odinioară, afară de 2—3 cazuri. Tot asemenea și la femeile mai bătrâne. Cu durere am văzut însă, că nevestele mai tinere și fetele au început a-și pestrița portul lor cel simplu.

Casele și celelalte edificii economice sunt toate din material solid, curate și în stare mulțămitoare. Peste tot se poate vedea înaintare spre bună stare și religiozitate.

Indeletnicirea de căpetenie a acestor locuitori este viieritul. În timpul trecut fiind prețul vinului de tot scăzut, abia puteau să-și acopere cele mai arzătoare trebuințe și cămătarii fără de milă îi exploatau după plac. În timpul din urmă, urcându-se prețul vinului au început și ei să răufie mai ușor, ridicându-se cu încetul la o bună stare mai corăspunzătoare cu hărnicia lor.

Nu mult le-a fost dat însă să guste din fericirea aceasta, de oarece dușmanul cel neîmpăcat al viilor, filoxera a început cu toată puterea să le nimicească isvorul de câștig și de traiu.

De aceea nu e mirare, dacă bătrâni cu plete albe, bărbați și femei în vârstă, feciori și fete, cu toții dimpreună alergat-au întru întimpinarea acelora, cari mergeau să le împărtășească sfaturi și povețe folositoare, pe cari primindu-le și urmându-le vor putea să le facă viața mai tignită.

La intrarea în comună membrii comitetului central au fost binevențați de parohul local I. *Munthiu*, care vorbind în numele poporului aflător de față a zis: «Cu dor v'am așteptat și bună nădejde avem, că sfaturile și povețele ce veți binevoi a ne da mai ales în ale viieritului, care este aproape singurul isvor de câștig al locuitorilor din această comună, la bună ispravă vor duce și roade îmbelșugate vor da, pentrucă în pământ bun și roditor vor ajunge».

În numele comitetului central a vorbit R. *Simu*, care mulțămind pentru călduroasa primire au asigurat pe cei de față, că membrii exmiși ai comitetului, încurajați de frumoasa primire, cu trătească dragoste și cu deosebită râvnă vor căuta să le mulțamească așteptările îndreptățte. Ambele vorbiri au fost urmate de câte un întreit «trăiască», repetat apoi de tinerimea adultă și reuniunea pompierilor până la locuința dlui vicenotar A. Muntean, unde membrii comitetului au făcut un mic repaus. De aci apoi cu toții ne-am îndreptat spre biserică ca cel mai încăpător lăcaș pentru astfel de întruniri.

Comunele învecinate au fost și ele bine reprezentate. Din Reciu a fost vrednicul notar D. *Munthiu* cu doamna, parohul Ig. Filip, inv. I. Bârsan și priceputul viier Marcu

Barb, parohul I. Dobrotă din Poiana, inv. N. Șerb și teologul Ghișe. Din Mercurea domnii Simulescu și Blaga. Din Gârbova parohul R. Pop cu familia. Din Deal parohul cop. N. Dura și inv. I. Dobre. Din Căpâlna parohul V. Dobre ș. a.

Dl R. Simu bineventând pe cei prezenți, cari într'un număr așa de frumos au alergat să asculte folositoarele povețe, salută îndeosebi pe oaspeții străini, cari prin venirea lor au mărit însemnătatea întrunirii și dovedesc, că știu să prețuiască frumoasele fapteuri ale vrednicei noastre «Reuniuni agricole».

A lăudat apoi deosebita hărnicie a locuitorilor Cărpinișeni, cari cu sârguință și pricepere au știut să facă din hotarul comunei lor situată în creerii munților o adevărată grădină încântătoare și aducătoare de folos. Cu durere vede însă, că îndelungata lor trudă este acum aproape nimicită de cel mai neîmpăcat dușman al viilor, de filoxeră. Li îndeamnă însă, ca după sfaturile și povețele ce vor primi să înceapă o nouă lucrare și în curând se vor bucura de roadele ostenelelor lor. Arată apoi pe scurt foloasele ce pot să aducă și ceialalți rami de economie, cari îmbrățișati cu căldură și istețime, pe lângă ramul viieritului, pomăritul și stupăritul, pot să le aducă frumoase câștiguri.

Vorbește apoi îndeosebi, despre nutrirea vitelor în timp de secetă și arată mai multe soiuri de semințe pentru nutrețuri cari se pot sămăna în miriști și spune cum sunt a se păstră și folosi peste iarnă când celalalt nutreț ne lipsește.

Prelegerea a fost ascultată cu deosebită luare aminte, și dl R. Simu a fost răsplătit cu un întreit «să trăiască».

Conform programei a urmat prelegerea despre noua cultură a viilor. Membrul din comitet inv. N. Iosif, într'un

limbajiu nu se poate mai popular, a vorbit cu deplină cunoștință de cauză și timp peste 2 ore. A ținut pe ascultători într'o deosebită atențiune.

În introducerea a arătat relele de cari suferă poporul român, și cu dibăcie a dovedit cum poporul se aruncă în brațele *prorocilor mincinoși* și nu dă crezământ adevăraților lui binevoitori.

A scos apoi la iveală credințele deșarte, în legătură cu sărbătorile băbești pe cari asemenea le-a dovedit de neîntemeiate, apoi luxul și beția, două desfrăuri, din cari urmează sărăcia.

Dela acestea a trecut la cei mai mari dușmani ai viilor, filoxera și peronospora descriindu-i în mod amănunțit, apoi a arătat care este modul de scăpare și cum trebuie să se facă noua cultură a viilor.

Rar se va da țaranilor noștri ocaziunea, să audă câte o prelegere atât de folositoare și instructivă, de aceea se vede că a și fost ascultată în mod deosebit.

Ca continuare a urmat apoi instructiva prelegere a dlui *A. Coșciuc* care a început cu culesul viilor, tescuitul strugurilor, îngrijirea vaselor și a mustului, precum și unele morhuri ale vinului.

Fiind timpul înaintat, nu s'a putut mult insista asupra acestor povește folositoare pentru vierii români. De altcum dl *A. Coșciuc*, a promis că va sta cărpenișenilor întru ajutor la renoirea viilor.

Iscusitul și harnicul nostru stupar dl *R. Simu*, cu cunoscuta-i dibăcie și îndemănare, a vorbit acum despre cultura albinelor și a îndemnat poporul la îmbrățișarea acestui ram folositor și aducător de câștig. Puțină osteneală și mai puțină cheltuială și totuși câștigul e însemnat.

Pentru lățirea acestui ram pe o treaptă mai rațională, comitetul central a procurat o coșniță mobilă, după siste-

mul cel mai bun, precum și recvizitele neapărat de lipsă, pe cari, prin exmișii săi le-a dăruit membrului «Reuniunei» dlui v. notar A. Muntean, cu deobligamentul, ca să nizuiască pentru răspândirea acestui ram de economie.

Sarcina cea mai gingașe a revenit și de astădată secretarului «Reuniunei» dlui *V. Tordășianu*, care prin frumoase pilde a vorbit poporului despre însemnătatea tovărășiilor peste tot și a însoțirilor de credit sistem «Reiffesen» îndeosebi, îndemnând poporul să înființeze în Cărpiniș o astfel de însoțire.

Intru sprijinirea adevărilor rostite de secretarul «Reuniunei», și pentru ducerea la îndeplinire a acestei folositoare cauze, a vorbit și vrednicul notar D. Munthiu, care cunoscând mai deaproape împrejurările locale, cu dovezi a arătat lipsa neapărată a unei astfel de însoțiri și a îndemnat pe cei prezenți a se înscrie ca membri.

Inceputul l-a făcut harnicul preot local *I. Munthiu*, apoi dl notar și alți fruntași. Dl secretar *V. Tordășianu*, a luat și de astădată angajamentul să pregătească actele recerute la înregistrarea firmei.

Astfel, peste puțin, o să avem și în comuna Cărpiniș un bun și folositor așezământ românesc, care va contribui la bunăstarea și fericirea locuitorilor.

In urma apelului făcut, mai mulți fruntași s'au înscris în șirul membrilor «Reuniunei». S'au împărțit între cei prezenți mai multe cărți din biblioteca «Reuniunei» și dl R. Simu a mulțămît celor prezenți pentru frățasca dragoste, cu care au luat parte la întrunire, precum și pentru sprijinul și deosebitul interes ce au arătat față de «Reuniune».

Erau 7 ore, când depărtându-ne din biserică, peste 40 persoane, domni și țărani, ne am întâlnit la ospitala și bogata masă, arangiată de stimatele doamne notărășițe Muntiu și Muntean cu ajutorul d-rei *V. Oros* inv.

Aflându-ne sub ceriul liber, toastele și buna dispoziție n'au lipsit, și firul întrerupt în biserică s'a continuat la masă, până târziu.

Ca operă pentru încoronarea făptuirilor săvârșite peste zi, s'a făcut o colectă de 6 cor. 60 bani, cari se vor adauge «Fondului viierilor români din cercul Mercurei» înființat de vrednicul notar D. Munthiu.

«Dumnezeu vede» încă și-a împlinit chemarea.

Trăiască Cărpinișenii și vrednicii lor conducători, să poată duce la izbândă folositoarele povețe, ce li-s'au dat cu ocaziunea asta.

Cu acestea ne-am despărțit, ducând cu noi folositoare învățăături și frumoase amintiri.

— i. —

BCU Cluj **Stupăritul.** Library Cluj

La poporul nostru multe ocupațiuni sunt aproape cu totul neglijate, fie din lipsa de știință de carte, fie din nepăsare.

Și e adevărat și aceea, că până atunci, până când un om nu cunoaște folosul unui lucru, până atunci nu se interesează de el și nici nu vooiște a-l cunoaște mai de aproape. Așa de pildă poporul nostru nici până în ziua de astăzi nu este împretinind cu *economia stupăritului*, fiindcă nu a cercat a cunoaște mai de aproape acest ram economic.

Țăranului român îi place bucuros se meargă fluerând în urma plugului pe brazdă, — el nu-și bate capul cu alte ocupațiuni, cari poate ar fi mai ușoare, dar ce e drept ceva mai migăloase. Astăzi, când pe zi ce merge ni-se înmulțesc trebuințele, trebuie se căutăm ca pe orice cale —

cinstită — să mărim productivitatea și cu ea dimpreună venitele.

Cu brațele și cu mintea trebuie să ostenim pentru a ajunge la un anumit scop.

Stupăritul a fost cultivat din timpurile cele mai vechi. Dar ca mai toate lucrările omenești, așa și acela, s'a tot perfecționat, până când a ajuns în starea, în care se găsește astăzi. La început nime nu se ocupă dinadinsul cu el, ci oamenii când aveau lipsă, adunau mierea de prin scorburile arborilor.

Mai târziu s'au învățat a prinde albinile de prin scorburii, băgându-le în coșnițe de nuele care, când le trebuia mierea, le afumau și ucideau cu fum de peatră de pucioasă, și apoi le scoteau fagurii, din cari storceau mierea.

Dar astăzi nu mai trebuie să ucidem albinile ca se luăm mierea, fiindcă coșnițele cele nouă sunt așa făcute, că se poate lua mierea și fără uciderea lor.

Dacă e ca stuparul se poarte această economie, pentru a avea în urma muncii un câștig oarecare, atunci această economie pentru cultivarea stupilor, trebuie purtată rațional, pentru-că astăzi recerincențele de producțiune sunt cu totul altele, ca cum au fost mai înainte.

În îngrijirea și cultivarea albinelor obvin încă și astăzi multe neajunsuri și greutate, dar cu toate aceasta știința economică a progresat în aceasta direcție, și în timpul de față se produce mai multă miere ca mai de mult, pentru-că cunoștințele câștigate despre viața albinelor și priceperea stuparilor, pot suplini aceea ce natura nu mai ofere din belșug, precum și aceea-ce bătrânilor le eră ascuns.

Cele mai bune recolte le dă azi stupăritul din coșnițele *mobile* sau *raționale* născocite de preotul *Dzierzon*, răposat nu de mult, căruia trebuie se i-se aducă act de recunoștință din partea oricărui om binevoitor.

Cu coșnițele de nuele nu se mai rentează se te mai ocupi.

Aceasta zace în interesul fiecărui stupar începător. Unii sunt de părerea că la început stuparul se înceapă cu coșnițe de nuele și nămai mai târziu cu cele mobile sau mișcătoare.

Dar nu e bine așa.

De ce se îți tocmești un veștmânt, care să fie croit după o modă veche... părăsită, știind bine, că mai târziu trebuie să schimbi moda, dupăcum pretinde timpul.

Cei ce voesc să se facă stupari, mai bine vor face dacă primăvara vor cumpără o păreche s'au două de stupi dela un stupar vrednic, dimpreună cu alte coșnițe de lipsă, deoarece coșnițele făcute de măsari nu totdeauna sunt bune, ca cele dala stupari cunoscuți.

Când stuparul are roii și coșnițele de lipsă, manipularea cu acelea nu mai întâmpină atâta greutate, de oare ce din mișcările albinilor apoi poate să se orienteze în fiecare zi despre progresul și lucrarea acelora.

N. Hamsea.

Esperințele economului Stan Petru din A.

despre

Producerea nutrețurilor.

Cu mult nutreț, poți ținea multe oițe.
Multe vite, fac mult gunoiu. Mult gunoiu,
face multe bucate. Multe și bune bucate
face multă și mare mulțămire.

Ce feluri de nutrețuri produci domniata nene?

Locul ne spune asta! Am pe lângă vale un rit. Pe acesta, să înțelege, crește iarba de vale și prin urmare fân de vale.

Să vezi ce deosebire între fânul de acum și între fânul de acum 20 de ani. Creștea pe atunci, pe locul acesta tot felul de buruieni, dar mai puține chiar de cele mai folositoare, nu creșteau. Dar cine a și auzit mai de demult ca se trebuiesc îngrijit și ritul?

După ce era coaptă iarba, o cosiam.

După ce se uscaseră brazdele, le adunam, făceam claie iar mai târziu după ce cosiam și otava, și fânul și otava le căram deodată acasă. Asta ne ra lucrarea făcând nutrețul. Și fiindcă iarba, pe când ne socoteam noi să o cosim, îmbătrânise, fânul acesta era aproape numai ca paie. Și că, vîrfurile și podina dela claie era numai mușegaiu. Și că astfel vitele noastre cotorosiau numai prin iesle și aproape tot fânul nostru rămânea numai ogrinji: și toate acestea pe noi nu ne prea îngrijoră.

— N'alege Bălance, ziceam noi. — Că doară nu ești tu domn, ci vită; bun ți-e ție și așa.

Acum însă, să vezi, nu cotorosesc numai, vitele noastre prin fânul de acum, ci îl mănâncă tot, pentru că ne-a învățat dl Părinte, că cu foarte puțină cheltuială putem să producem fân de cel mai bun, dar nu însă fără trudă.

Pe unde rîtul era prea apătos, am făcut șanțuri pentru scurgerea apei.

Am stîrpit buruienile, cari umpluse locul și cari nu erau nici de un folos, ci numai înădușau iarba bună. În toată primăvara și în toată toamna stîrparam din tot rîtul buruienile netrebnice.

Nu lăsăm să crească iarba și să se întărească ca pe mușuroaie ci le împrăștiem cu sapa sau cu grapa.

Primăvara pe vreme svîntată, rîtul îl grăpăm. Il gu-noim regulat.

Iarba o cosim pe când înflorește.

Brazdele de iarba le împrăștiem ca să se uște fânul mai curînd și deopotrivă.

Nu facem acum clăi, ci numai decît ducem acasă fânul. Și să vezi acum cu ce poftă îl mănîncă vitele, pentrucă deosebirea între fân și fân e atît de mare, precum e aceea între om și om.

Am mai avut eu loc pentru fân și în-coasta de fînațe. De-adragul să fi privit acest fînaț așa cam pe la sfîșitul lunei Iunie, să fi văzut flori albe și galbine de toată frum-seța. Însă ce folos, că iarba bună pentru nutreț nu se fă-cea. Brazdele cosite erau subțiri.

De pe un jugăr catastral abia adunasem un cărușel de fân — rău. Și la dreptul vorbind, ăsta nici lucrul nu ni-l întorcia.

La sfatul dlui părinte, am arat locul acesta, l'am gu-noit și mai târziu, după-ce cosisem nutrețul anume sămă-nat aici, — tocmai de 4 ori am dus nutrețul de pe acel loc.

Darea acestui pămînt a rămas tot aceeași, prețul lui însă s'a ridicat.

Gunoii, lucrul, sămînta ce am întrebuițat, cum să nu-mi fi adus folosul, cînd socotesc nutrețul și mai mult

și mai bun, cu care țineam și mai multe și mai bune vite, dar apoi, — gunoiul lor?

— Să știi domnul meu, a avea nutreț sămănat și a-
nume pregătit, este întocmai ca și ochiul de lanț, în care
se înșiră toate celelalte.

— Spunea odată dl părinte, întreabă-ți dumniata pă-
mântul, că oare din ce-i făcut și că ce ar produce mai
bucuros?

— D'apoi — ziceam eu, — că doar nu știe acela să
vorbească d-le părinte!

— Pe un copil mut nici mamă-sa nu-l înțelege.

— Dară nu! Nu crede d-ta asta!

— Trebuie să știi numai!

Mi-a spus și mi-a explicat, că pământul și cel roditor
este compus din particulele mici ale stâncilor. Vântul și
apa au rupt din stâncă particulele mici și le-a așezat la lo-
curi mai joase; iar unde particulele rupte prin apă și căl-
dură sau frigul prea mare, încă n'au ajuns la locuri joase,
acolo într-o oarecare afunzime se găsește pătura primitivă
a subsolului, adică de regulă stâncă.

Odată într'o primăvară a arătat, că cum mărunțește
gerul de iarnă brungii din arătura făcută toamna.

A luat o mână de astfel de țărină, a pus-o într'o
sticlă, a vărsat apă peste ea, a amestecat-o și scuturat-o
bine și a pus-o să se limpezească.

Nu peste multă vreme limpezindu-se apa, în ea mai
deasupra s'a așezat o pătură de nămol, sub ea altă pătură,
năsipul și la fund o altă pătură: petricelele.

A vărsat apoi apa frumușel, și în locul ei a turnat în
sticlă oțăt de vin, tărișor, după care apoi am observat pu-
țină ferbere.

— Vezi d-ta!? Așa se întreabă pământul, că din ce
constă el și mai cu samă, că oare este în el și var? Prin

ferberea pământului astfel cu oțetul, ni-se arată, că în el este și var.

Dacă ar fi să nu fie pământul văros, atunci nu ferbe, tace, — nouă însă, tăcerea aceasta încă ne este răspuns. Putem întrebă pământul și astfel, că luăm seama, fiind nelucrat sau încă sterp pământul, ce feliuri de plante cresc bine, mari și puternice din el.

Astfel, plantele acestea, cari cresc și nesămănite, încă vor să ne spună tot, dacă înțelegem și știm și graiul acestora.

Noi arăm pământul, numai pentru ca să sămănăm sămânța și să o putem astupă grăpându-l, ci pentruca să pătrundă în această pătură arată gerul, căldura, aerul și ploaia, și pentru ca acești factori se mărunțesc în cât mai multe materii mineralice în formă de nămol și umezeală, fiindcă aceste minerale în parte încă sunt și ele nutremânt pentru plante.

Printre aceste minerale mărunte amestecându-se gunoiul, adică rămășițele animalice (organice), se formează apoi pământul sau stratul roditor, pe care îl numim: humă.

În pământul, cum este acesta despre care, e vorba, în care este var îndestulitor, în astfel de pământ sămânătura de plante pentru nutreț, crește și să desvoaltă foarte priincios. Unde însă pământul n'ar conține var îndestulitor, ca totuși se putem sămăna plante de nutreț, putem să-i ajutăm noi pământului și astfel naturei prin aceea, că îi împrumutăm acelu pământ, sau îi introducem și varul îndestulitor.

Această introducere sau ajutorare, este așa zisa gunoie mineralică.

Astfel de gunoiu sau nutremânt este gipsul.

Acest mineral se scoate din pământ din baie; se macină, și astfel se vinde în saci întocmai ca și făina.

(Va urma)

BIBLIOGRAFIE.

A apărut un volum **Epigrame** de cunoscutul epigramist **Cridim**, — cu un raport foarte elogios de Dl. membru academician **Caragiali**, făcut asupra unui precedent volum de epigrame. Nu mai e nevoie să insistăm deci, când un Academician nu găsește destule cuvinte de laudă și de încurajare la adresa talentatului autor.

Prețul volumului e **Lei 1.**

De vânzare la toate librăriile.

Depozitul la **Librăria Alcalay** București, Calea Victoriei, No. 37.

BCU Cluj / Central University Library Cluj

Însă inte
de a face: personal, obiecte,
sau zidiri un 4—52 (2)

CREDIT
adresaj-vă direct la mijlocitorul

MELLER L. EGYED
BUDAPESTA
IX., Lónyai-utca 7., (Telefon-
Interurban 46—31.)
care la dorință va servi
onor. public cu pros-
pecte gratuite.

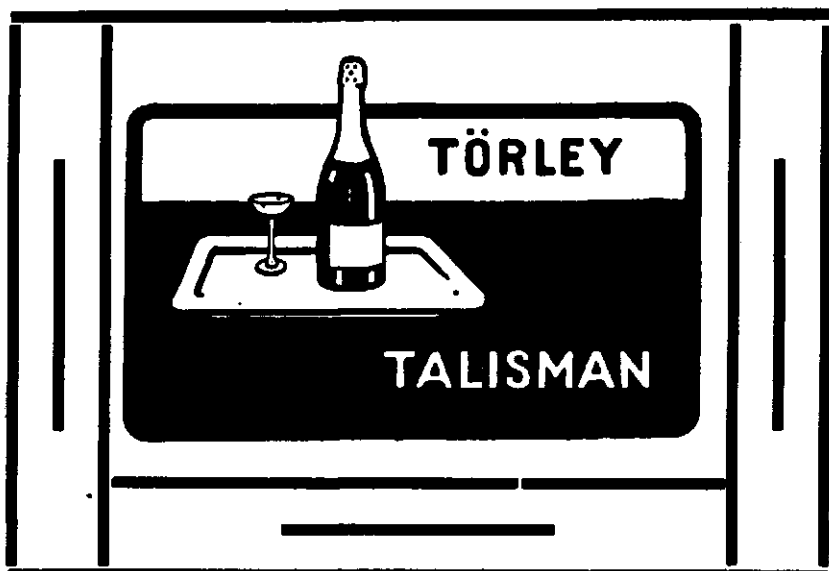
„ARENA“

ORGAN CENTRAL DE ANUNȚURI ÎN DEVA.

Apare la 1. și 15. a fiecărei luni.

Abonament pe an 2.— cor., pe jumătate de an 1.— cor.

Redactor responsabil: **AUGUST A. NICOARĂ.**

Cruce (stea) dublă electro-magnetică.

Patent Nr. 86967.

Nu e crucea lui Volta.

vindecă și înviiorează

Deosebită atențiune
rării, că acest aparat
de 20

Nu e mijloc secret
pe lângă garanție.

e a se da împreju-
vindecă boale vechi
de ani.

Aparatul acesta vindecă și folosește contra durerilor de cap și dinți, migrene, neuralgie, împedecarea circulațiunii sângelui, anemie, amețeli, înviiuri de ureche, bătaie de inimă, sgârsciuri de inimă, asma, auzul greu, sgârsciuri de stomac, lipsa pofter de mâncare, răceală la mâni și la picioare, reuma, podagră, ischias, udul în pat, influența pinsomnie, epilezia, circulația neregulată a sângelui și multor altor boale cari ia tractare normală a medicului se vindecă prin electricitate. In cancelaria mea se află atestate încurse din toate părțile lumii, cari prețuesc cu mulțămire invențiunea mea și ori-cine poate examina aceste atestate. Acel pacient, care în decurs de 45 zile nu se va vindeca i-se retrimite banii. Unde ori-ce încercare s'a constatat zadarnică, rog a proba aparatul meu. Atrag atențiunea P. T. public asupra faptului, că aparatul meu nu e permis să se confunde cu aparatul »Volta« deoare-ce „Ciasul-Volta“ atât in Germania cât și in Austro-Ungaria a fost oficios oprit fiind nefolositor, pe când aparatul meu e in genere cunoscut, aprefiat și cercetat. Deja estinătatea crucii mele electro-magnetice o recomandă îndeosebi

Prețul aparatului mare e 8 cor.
folosibili la morburi cari nu sunt
ma vechi de 15 ani.

Prețul aparatului mic e 6 cor.
folosibil la copii și femei de
constituție foarte slabă.

Expedițe din centru și locul de vânzare pentru țeară și streinătate e:

MÜLLER ALBERT, Budapesta, V/24. Strada Vadász, 34. colțul.

TIPOGRAFIE ROMÂNEASCĂ în DEVA.

Aducem la cunoștință Onoratului public din loc și jur, că am deschis o întreprindere românească de tipografie sub numele:

Tipografia „Sfântul Ioan“

a băncii industrial-economice „Industria“

strada Săcuilor nr. 18.

Arangiată fiind cu cele mai moderne litere și cu cel mai fin material, își recomandă on. public spre binevoitoarea atențiune și părtinire tot soiul de lucrări atingătoare de această branșă, promițind executare cu gust estetic, urgent și cu prețurile cele mai moderate precum:

Tipărituri pentru bănci:

Bilanțe --- Tabelării --- Registre

Protocoloale Liste de escompt etc.

Toate tipăriturile necesare băncilor

--- le executăm prompt și ieftin. ---

Lucrări colorate precum:

Invitări pentru petreceri, pentru

cununii, bilete de logodnă, cărți

de vizită, etc., cu prețuri moderate.

Tiparul tipografiei „Sfântului Ioan“ în Deva.